

[Ole Donner]

selvfølgelig i Fremskridtspartiet. Beskatning af positiv kapitalindkomst foreslår udvalget forhøjet fra 56 til 58, således at positiv kapitalindkomst ikke beskattes lempeligere end arbejdsindkomst. Intentionerne bag dette forslag er rimelige nok, men det ville have været bedre at reducere den maksimale beskatning af arbejdsindkomster med yderligere 2 procentpoint, så havde man opnået samme resultat. Fremskridtspartiet er derfor modstander af udvalgets forslag, men kan sagtens medvirke til en justering.

Vi er imidlertid imod forslaget om at reducere fradragsværdien af negativ kapitalindkomst, altså renteudgifter, fra de nuværende 50 pct. til 40 pct., på trods af udvalgets beregninger af at det kun i beskedent omfang vil ramme boligejerne. Vi er desværre sikre på, at det vil ramme boligejerne, og derfor kan vi ikke medvirke til det. Hertil kommer, at vi ønsker en sådan fradragssanering gennemført sideløbende med en afvikling af ejendomsskatter og andre boligrelaterede skatter.

Udvalgets skatteomlægninger vil umiddelbart medføre et provenutab på 27,5 mia. kr. Jeg skal ikke kommentere de enkelte finansieringsforslag i detaljer, men blot knytte nogle kommentarer til enkelte forslag.

Frdragssaneringer for henholdsvis lønmodtagere og erhvervsdrivende er en direkte imødekommelse af Socialdemokratiets tidligere forslag om en bruttoskat. Jeg siger med vilje tidligere, for Socialdemokratiet har, hvis man da skal tro Ugebrevet Mandag Morgen, opgivet tanken, sandsynligvis fordi det ikke på forhånd kan siges, hvem der rammes hårdest af en sådan udhuling af fradragsværdien.

Forslaget om miljøskatter, øget kontrol med sort arbejde og beskatning af frynsegoder er direkte meningsløse. Det virker, som om udvalget har manglet nogle milliarder til finansieringen, hvorefter de desperat har set sig om efter nye provenukilder. Miljøskatter på 7 mia. kr. fremtræder f.eks. som fuldstændig vilkårlige. Og de 3 mia. kr. ved skærpet kontrol over for sort arbejde og frynsegoder er mere ønsketænkning end udtryk for realitetssans. Og jeg vil gerne sige, at vi tager meget skarp afstand fra store miljøskatter.

Fremskridtspartiet har, som det fremgår, en ganske reserveret holdning til rapporten fra Udvalget om Personbeskatning. På den ene si-

de finder vi det positivt, at udvalget anbefaler så forholdsvis store personskattelettelser, men på den anden side finder vi det bekymrende, at udvalgets finansieringsforslag er begrænsede. Vi er desværre sikre på, at boligejerne vil blive hårdt ramt, hvis udvalgets forslag gennemføres, og det kan ikke siges tit nok, at det vil Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke medvirke til. Vi ønsker at gå en helt anden vej. Vi ønsker ikke at skabe en skatteskrue med endnu større gevind, og det tror vi vil ske, for befolkningen ved godt, at en sådan skattereform vil være det samme som en solferie uden sol.

Til sidst skal jeg meddele, at Fremskridtspartiet støtter den af hr. Jens Thoft foreslåede dagsorden, som vi selv er medforslagsstillere til, og vi er glade for, at vi allerede har modtaget en invitation fra vores skatteminister til at komme til de første forhandlinger; dér vil vi deltage positivt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal på nogle få punkter gå i kødet på hr. Ole Donner. Når hr. Ole Donner siger, at skatteprocenterne opmuntrer til sort arbejde, må det være rimeligt at spørge hr. Ole Donner, hvor lave skatteprocenterne da skal være, for at det sorte arbejde forsvinder. Hvis hr. Ole Donner går til Syditalien, hvor mafiaen huserer, og hvor skatten er 20 procent lavere end i Danmark, findes der så ikke sort arbejde dér? Betaler mafiaen i Syditalien skat? Nixen, bixen! Det, det handler om, er, at bare man har en skatteprocent på 1, vil man også have sort arbejde.

Så sagde hr. Ole Donner, at vores skattesystem betyder, at det kan ikke betale sig at gøre en indsats. Det passer jo ikke. Det passer for nogle få grupper, men det var jo ikke dem, hr. Ole Donner havde i tankerne. Hvis vi tager selskaberne, så betaler de 34 pct. i skat og får altså lov at beholde 66 pct., men skattegrundlaget er jo så smalt, så selv de største danske virksomheder, dengang de havde overskud – nu har de jo soldet det hele op efterhånden – betalte et sted mellem 5 og 2 pct. i skat af deres reelle overskud.

De eneste, som det ikke kan betale sig for at tjene en yderligere skilling, er den lavtlønnede, den enlige mor med to børn i en daginstitution, og som bor i almennyttigt byggeri. For hende